

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Iudæi in Paschate Christum crucifixerunt, in Paschate quoque obsideri
cœperunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Hum erat: *Dicite filia Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam & pullum filium subingalis*; è ciuitate sua eduxerunt, pessimis modis exceptum; quem & lapidare voluerunt: idcirco diuinus iudex alium misit, Titum scilicet, qui truculentus intrauit, & illos eiecit. Immo, vt Philo testatur, ante Titi aduentum cum Iudæi plurimis locis etiam extra Iudæam habitarent, vbique furori populari expositi fuerunt, vbiq; cædebantur impunè, spoliabantur bonis, impetebantur sordibus & saxis, omnibus exosi, omnibus ludibrio; nec quemquam capiebat eorum miseratio. In ipsa verò Iudæa affligebantur à Præfectis, & milite Romano, qui maximas illis clades inferebant. Nimirum qui Christum vel non admittunt, vel à se expellunt mansuetè venientem, atque eos ad poenitentiam vocantem; videbunt illum venientem in nubibus cum potestate magna. Interim, ante eum diem varios mittit seu hospites, seu hostes, cum luctu & vastitate necessariò recipiendos & tolerandos ab ijs, qui homines à Deo missos, qui Angelum, qui veritatem Catholicam, qui Christum ipsum non admiserunt, aut expulerunt, aut etiam lapidauerunt durissimè contra eum locuti. *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.*

3. Diu admodum & sæpe Iudæi Christo sunt insidiati. Enimverò & consilium aliquoties inierunt, quo modo, quibusue dolis vel in verbo, vel in facto aliquo illum caperent. Absque dubio, etiam tempus capiendi in consilium venit: cum & illud in concilio dixerint: *Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.* Quamvis placuerit illis illud tempus, quo maxima vndique ad diem festum multitudo proficiscebatur. Elegerunt igitur tempus Paschale totius anni celeberrimum; quo, ex lege Moyfis, vndique Iudæi ad festi celebrationem confluabant. Huius consilij causa fuit, quòd Christi nomen, ob amabiles mores, ob vitæ sanctitatem, ob tot patrata miracula, tot curatos infirmos, & diuinum quid spirantes conciones, famamque celeberrimam, longè lateq; erat notum, multisque persuaserat, hunc esse Messiam. Quare; vt nomen hoc obscurarent, eo tempore, quò vniuersis ex provincijs confluxerat innumerabilis hominù multitudo, morte turpissima illum tamquam impostorem, & hominem ipso latrone Barabba sceleratiorem, inter homicidas, publicè crucifixerunt.

Cum

Matth. 21. 5.

Isa 62. 11.

Ioan 10. 31.
& 11. 8.

Philo in Flaccum, & in legatione ad Caium.

Matth. 7. 2.

IV.

Matth. 26. 5.

Deuter. 21. 23. Cum enim jam ab antiquo *maledictus* esset *omnis qui pependit in ligno*, & abominabilis haberetur, sperauerunt, hoc pacto, Christum quoque tamquam blasphemum & furciferum, vnaque eius doctrinam & fidem contemptum iri. Nam ignominiosa illius mors, per omnes illico prouincias vulgabatur, in quibus quanto prius melior fuit de illo opinio, tanto putabant homines postea, peius locuturos, si audiissent, fuisse veteratorem. Quoniam igitur, ad Christum capiendum & crucifigendum illud precipue tempus elegerunt, quod ad illius infamiam & contumeliam maxime seruiturum arbitrabantur, iusto Dei iudicio factum est, ut Vespasianus Titum filium suum, Paschali quoque tempore miserit ad ciuitatem Ierusalē obsidendā, quam die 14. Aprilis coepit obsidere, quo tempore iterum Iudaei ex omnibus prouincijs, ob festi sollemnitate ingenti numero erant congregati. Putabant nimirum Iudaei, Vespasianum & Titum Coss. quod ad arma ciuilia diuertissent, de Hierosolymis in praesentiarum minus fore sollicitos, sed ad stabiliendum Imperium omne studium ac operam nauaturos, ac proinde hoc saltem anno ab Hierosolymorum obsidione temperaturos. At haec eos spes miserē fefellit. Collectis igitur undique legionibus; eo tempore urbem cinxerunt, quo, ut ex victimis, in Paschate, offerri solitis Iosephus colligit, Hierosolymis, vigesies centies & septies centies mille homines fuere; & quidem tantum eorum Iudaeorum, qui mundi panibus azymis vesci poterant; non annumeratis agris, peregrinis ethnicis, quorum utique etiam haud exiguus numerus erat. Quod numerosior autem in vrbe fuit populus, tanto obsessorum fuit grauior calamitas, quae se se in tot hominum necessitates extendebat. *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Peccauit ingens multitudo consentiens in necem Christi, luit ingens multitudo.

V.

Matth. 26.
Luc. 19.Ioseph. de
bell. Iud. loc.
cit.

4. Christus passionem suam in monte Oliueti coepit; ubi sanguinem sudauit; ubi osculo proditus est Iudaeis; ubi captus est à cohortibus militum *tamquam ad latronem exeuntium*. Vnde etiam respiciens ciuitatem fleuit super eam, ut qui pra oculis haberet durissimam omnium cladem, quam passuri essent à Romanis. Itaque vicissim etiam in oliueti monte eorum calamitas initium habuit, Nam ibi, teste Iosepho, prope Hierosolymam Titus,

cus,